

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 6^Η

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΘΕΟΣ

Πρὸς τὸν ἱερό Κλῆρο καὶ τὸν εὐσεβῆ Λαὸ
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Παιδιά μου ἀγαπητὰ καὶ εὐλογημένα,

«Πάσχα τὸ τερπνόν· Πάσχα Κυρίου Πάσχα...

Πάσχα λύτρον λύπης...»¹

Μετὰ τὴν νηστεία τῶν σαράντα ἡμερῶν καὶ τὴν Μεγάλῃ Ἑβδομάδᾳ τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου, ἔφθασε *«αὕτη ἡ σωτήριος νύξ»²*, κατὰ τὴν ὁποία *«πάντα πεπλήρωται φωτός»³* καὶ ὅλοι μας, συναγμένοι στὶς Ἐκκλησιές μας, βλέπουμε τὸν Ἀναστάντα Χριστὸ νὰ βγαίνει ἀπὸ τὸν Τάφο του καὶ νὰ μᾶς πλημμυρίζει μὲ τὴ ζωὴ ποὺ μπορεῖ καὶ νικᾷ τὸν θάνατο.

Αὕτῃ ἡ ἀλήθεια τῆς Ἀνάστασης εἶναι τὸ πιὸ σημαντικὸ μήνυμα ποὺ δόθηκε ποτὲ στὸν ἄνθρωπο καὶ στὸν κόσμο· ὁ θάνατος καταργήθηκε, ὁ θάνατος δὲν ὑπάρχει. *«Χριστὸς Ἀνέστη»* καὶ ζωὴ πολιτεύεται. Ὁ Ἅγιος τῆς Θεσσαλονίκης μας καὶ Ἀρχιεπίσκοπός της Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς λέει σχετικά: *«Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου εἶναι ἀνανέωσις τῆς ἀνθρώπινης φύσης, εἶναι ἀναζώωσις καὶ ἀνάπλασις καὶ ἐπάνοδος πρὸς τὴν ἀθάνατην ζωὴ»⁴.*

Ἄς προσέξουμε ὅμως! Αὕτῃ ἡ ζωὴ τῆς ἀθανασίας, ἡ ζωὴ τῆς Ἀνάστασης γιὰ τὴν ὁποία μᾶς μιλᾷ καὶ μᾶς προσφέρει ὁ Χριστὸς δὲν ἀφορᾷ μόνο στὴν ψυχὴ. Ὁ ὅλος ἄνθρωπος θ' ἀναστηθεῖ, μὲ τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα του. Ἄς θυμηθοῦμε ὅτι ὁ Χριστὸς μετὰ τὴν Ἀνάστασή Του, μὲ τὸ σῶμα Του ἐμφανίστηκε στοὺς μαθητές του. Κι ἐκεῖνοι Τὸν ἄγγιξαν, Τὸν ψηλάφησαν, βεβαιώθηκαν ὅτι δὲν ἦταν φάντασμα. Μόνο ποὺ τὸ σῶμα Του δὲν

¹ Στιχηρὸ δ' τῶν Αἰνῶν τοῦ Πάσχα.

² Τροπᾶριον β' τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ Πασχαλίου Κανόνος.

³ Τροπᾶριον α' τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ Πασχαλίου Κανόνος.

⁴ Γρηγορίου Παλαμᾶ, Ὁμιλία εἰς τὴν Κυριακὴν τῶν Μυροφόρων, PG 151, 236A-237B.

ὑπόκειται πιά στην φθορά, οὔτε στους περιορισμούς τῆς ὕλης καὶ τοῦ χρόνου. Σ' αὐτὴ τῇ ζωῇ τῆς Ἀνάστασης μᾶς καλεῖ ὁ Χριστός: ζωὴ ἀφθαρσίας, ζωὴ ἀθανασίας, ζωὴ ὅχι φαντασιακὴ, ἀλλὰ πλήρως ἀνθρώπινη καὶ γεμάτη ἀπὸ τῇ δόξᾳ τῆς Θεότητος.

Ἀδελφοί μου καὶ παιδιὰ μου,

Δοξάζουμε τὸν Ἀναστάντα Χριστό μας γι' αὐτὴ τοῦ τὴν εὐεργεσία, γι' αὐτὴ τοῦ τὴν φιλάνθρωπη προσφορά. Ὁ Χριστὸς μᾶς λυτρώνει ἀπὸ τὸ θάνατο, μᾶς παίρνει κάθε λύπη, μᾶς γεμίζει μὲ χαρά. Αὐτὴ τὴν χαρὰ τῆς Ἀνάστασης ζοῦμε στὸ Σῶμα τοῦ τοῦ Ἁγίου, τὴν Ἐκκλησία. Αὐτὴ τὴν Ἀναστάσιμη χαρὰ θὰ γευθοῦμε καὶ στὴν Ἀναστάσιμη Θεία Λειτουργία.

Σὲ λίγο θὰ ψάλλουμε ὅλοι μαζί τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη». Ἄς μὴ φύγουμε μόλις τ' ἀκούσουμε· τὸ φαγητὸ στὸ σπίτι μπορεῖ γιὰ λίγο νὰ περιμένει. Ἄς ἀγκαλιαστοῦμε κι ἄς φιληθοῦμε, ἄς ἀνταλλάξουμε τὸν Ἀναστάσιμο Χαιρετισμὸ· «Χριστὸς Ἀνέστη» - «Ἀληθῶς Ἀνέστη», κι ἔτσι, ἀγκαλιασμένοι κι ἀγαπημένοι ἄς μείνουμε ν' ἀπολαύσουμε τὸν Ἀναστάσιμο Ὁρθρο καὶ τὴ Θεία Λειτουργία, ὥστε ἡ χαρὰ μας νὰ εἶναι ὄντως «πεπληρωμένη»⁵.

Μαζὶ μὲ τὸν Παναγιώτατο Προκάτοχό μου Μητροπολίτη κ. Ἀνθιμο, σᾶς εὐχόμαστε νὰ ἔχετε τὸ Φῶς τῆς Ἀνάστασης στὴν καρδιά Σας καὶ ὁ Ἀναστάς Κύριος νὰ ἀφαιρεῖ ἀπὸ αὐτὴν κάθε λύπη καὶ νὰ σᾶς χαρίζει τὴν ἀληθινὴν χαρὰ.

Σᾶς ἀσπάζομαι μὲ τὴν ἀγάπη τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΘΕΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ (πρὸς τοὺς Ἐφημερίους): Ἡ παροῦσα Ἐγκύκλιος, χρονικῆς διάρκειας **5 λεπτῶν** νὰ ἀναγνωσθεῖ, ἀργὰ καὶ μὲ εὐκρίνεια, κατὰ τὴν Ἀκολουθία τῆς Ἀναστάσεως, μετὰ τὸ Εὐαγγέλιο **καὶ πρὶν ψάλετε τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη»**. Ἀσφαλῶς θὰ ὑπολογίσετε τὸν χρόνο, ὥστε, ὅπως συνήθως, **στὶς 12 ἀκριβῶς νὰ ψάλλετε τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη»**.

Ἐσωτερικὴ Διανομή:

Ἀρχεῖον: Φ. Ἐγκύκλιοι Μητροπολίτου.-

⁵ Ἰωάν. 16, 24.